

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

21 октомври 2021 година*

„Преюдициално запитване — Митнически съюз — Режим специфична употреба — Разрешение с обратна сила — Регламент (ЕС) № 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Член 211, параграф 2 — Приложно поле *ratione temporis* — Условия — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 294, параграф 2 — Обхват“

По дело C-825/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Thüringer Finanzgericht (Финансов съд Тюрингия, Германия) с акт от 22 октомври 2019 г., постъпил в Съда на 12 ноември 2019 г., в рамките на производство по дело

Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

срещу

Hauptzollamt Erfurt,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: К. Jürimäe, председател на трети състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, S. Rodin и N. Piçarra (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH, от H. Nehm, Rechtsanwalt,
- за Европейската комисия, от В.-R. Killmann и F. Clotuche-Duvieusart, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 юни 2021 г.,

* Език на производството: немски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 211, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 287, 2013 г., стр. 90) (наричан по-нататък „МКС“), както и на член 294, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1602/2000 на Комисията от 24 юли 2000 г. (ОВ L 188, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 12, стр. 122) (наричан по-нататък „Регламент № 2454/93“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH (наричано по-нататък „BWF“) и Hauptzollamt Erfurt (Главна митническа служба Ерфурт, Германия) (наричана по-нататък „митническият орган“) относно обхвата на обратното действие на разрешение за суспендиране на митото, определено по отношение на BWF за вноса на стоки съгласно режима специфична употреба.

Правна уредба

Регламент (ЕИО) № 2913/92

- 3 Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) е отменен с МКС, считано от 1 май 2016 г. Член 21 от Регламент № 2913/92 гласи:

„1. Условието, при които за определени стоки може да се прилага благоприятно тарифно третиране поради тяхното естество или специфичното им предназначение, се определят съгласно процедурата на комитета. [...]“

2. По смисъла на параграф 1 „благоприятно тарифно третиране“ означава намаляване или суспендиране на вносни сборове по смисъла на член 4, точка 10, дори и в рамките на тарифна квота“.

Регламент № 2454/93

- 4 Регламент № 2454/93 е отменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/481 на Комисията от 1 април 2016 г. (ОВ L 87, 2016 г., стр. 24), считано от 1 май 2016 г. Член 292, параграф 1 от Регламент № 2454/93 предвижда:

„Предоставянето на благоприятно тарифно третиране в съответствие с член 21 на Кодекса, когато е предвидено стоките да се подлагат на митнически надзор на крайната употреба, е предмет на писмено разрешение.“

Когато стоките се освобождават за свободно обръщение при намалена или нулева ставка на митото поради тяхната крайна употреба и разпоредбите в сила изискват стоките да останат под митнически надзор в съответствие с член 82 на Кодекса, е необходимо писмено разрешение за целите на митническия надзор на крайната употреба“.

5 Член 294 от същия регламент гласи следното:

„1. Митническите органи могат да издават разрешение впоследствие.

Без да се накърняват параграфи 2 и 3, издаденото впоследствие разрешение влиза в сила от датата на подаване на молбата.

2. Ако молба се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки, разрешение може да се даде впоследствие от датата на изтичане на [...] оригиналното разрешение.

3. При изключителни обстоятелства обратното действие на разрешение може да [се] разшири допълнително, но не повече една година преди датата на подаване на молбата при условие че съществува доказана икономическа нужда и:

а) молбата не е свързана с опит за измама или явно нехайство;

б) отчетите на молителя потвърждават, че всички изисквания на мерките могат да се разглеждат като изпълнени и когато е целесъобразно, за да се избегне заместването на стоките да може да бъдат идентифицирани за дадения срок, и тези отчети позволяват мерките да бъдат проверени;

в) всички формалности, необходими за нормализиране на положението на стоките може да се извършат, включително обявяване на декларацията за невалидна, когато това е необходимо“.

МКС

6 Член 211 от МКС, озаглавен „Разрешение“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Разрешение от митническите органи се изисква за:

а) използването на режими активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба,

[...]

Условията, при които се допуска използването на един или повече от режимите, посочени в първа алинея, [...] се определят в разрешението.

2. Митническите органи предоставят разрешение с обратна сила, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) налице е доказана икономическа необходимост;

- б) заявлението не е свързано с опит за измама;
- в) въз основа на счетоводната отчетност или отчетността заявителят е доказал, че:
  - i) всички изисквания на режима са изпълнени;
  - ii) когато е целесъобразно, стоките могат да бъдат идентифицирани за съответния период;
  - iii) счетоводната отчетност или отчетността дават възможност за контрол на режима;
- г) всички необходими за регулиране на положението на стоките формалности могат да се извършат, включително при необходимост и анулиране на съответните митнически декларации;
- д) на заявителя не е предоставено разрешение с обратна сила в рамките на 3 години от датата, на която е прието заявлението;
- е) не се изисква проверка на икономическите условия, освен когато заявлението се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки;
- ж) заявлението не се отнася до операциите в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки;
- з) когато заявлението се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки, заявлението се подава в рамките на 3 години след изтичане на срока на първоначалното разрешение.

[...]“.

- 7 Член 254 от този кодекс, озаглавен „Режим специфична употреба“, предвижда в параграф 1:
„Под режим специфична употреба могат да се допускат за свободно обращение стоки, освободени от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба“.
- 8 Член 288 от МКС, озаглавен „Прилагане“, предвижда в параграф 1, че изброените в него членове се прилагат от 30 октомври 2013 г., а именно датата на която съгласно член 287 от него той влиза в сила. В член 288, параграф 2 се предвижда, че членовете, които не са посочени в параграф 1, сред които са членове 211 и 254 от посочения кодекс, се прилагат, считано от 1 май 2016 г.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 9 WFF преработва и търгува с гъби, консервирани в саламура, които са негодни за консумация в това състояние, и са предназначени за консервната промишленост.
- 10 В периода между 1 януари 2010 г. и 31 декември 2012 г. WFF разполага с разрешение „за допускане за свободно обращение с цел специфична употреба на несъюзни стоки“, въз основа на което то извършило на десет пъти внос на тази стока, като се е ползвало от суспендиране на митата.

- 11 Впоследствие ВWF продължава вноса на посочената стока, без обаче да поиска продължаване на срока на това разрешение. При извършването на данъчна проверка компетентният орган установява, че ВWF вече не разполага с изискваното разрешение. Поради това на 9 януари 2015 г. ВWF подава заявление срокът на разрешението, с което разполага, да бъде удължен до 31 декември 2012 г.
- 12 На 14 януари 2015 г. митническият орган уважава частично това заявление. На основание член 294, параграф 1 от Регламент № 2454/93 той му предоставя ново разрешение с обратна сила към датата на подаване на заявлението, а именно 9 януари 2015 г.
- 13 На 22 април 2015 г. ВWF, като се позовава на тежкото икономическо положение поради започналото производство за установяване на задължения, иска обратната сила на новото разрешение да бъде разширена до 1 януари 2013 г. — датата, на която изтича срокът на първоначалното разрешение.
- 14 С решение от 13 май 2015 г. митническият орган отхвърля това искане на основание член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93. Той приема, че ВWF не може да претендира и за прилагането на параграф 3 от този член, тъй като, от една страна, той разширява обратната сила на разрешенията само за срок, който не може да надхвърля една година преди датата на подаване на заявлението, и от друга страна, ВWF не е доказало съществуването на икономическа нужда. Освен това той приема, че тъй като ВWF е проявило явно нехайство, като не е подало своевременно заявлението си за подновяване, въпреки дадените във връзка с това указания, няма основание да му бъде предоставена възможност да се ползва от такова обратно действие.
- 15 Тъй като подадената по административен ред жалба срещу това решение е отхвърлена с решение от 6 април 2016 г., на 3 май 2016 г. ВWF обжалва посоченото решение за отхвърляне пред запитващата юрисдикция.
- 16 От една страна, ВWF твърди, че законосъобразността на решението на митническия орган от 6 април 2016 г. да не предостави разрешение с обратна сила за периода от 1 януари 2013 г. до 8 януари 2015 г. е трябвало да бъде преценена с оглед на член 211 от МКС, който е започнал да се прилага от 1 май 2016 г. Този член бил „изцяло“ процесуална разпоредба, която съгласно постоянната практика на Съда следвало да се прилага с обратна сила.
- 17 От друга страна, ВWF поддържа, че митническият орган е нарушил член 294, параграф 3 от Регламент № 2454/93, тъй като, първо, е приложил критерия за „явно нехайство“, предвиден в буква а) от тази разпоредба, при разглеждането на заявление за подновяване на разрешение съгласно член 294, параграф 2 от този регламент. Второ, митническият орган неправилно е приел, че крайният срок на обратната сила на разрешенията, предвиден в член 294, параграф 3 от посочения регламент, е приложим към заявленията, подадени на основание параграф 2 от този член.
- 18 На 21 март 2019 г. митническият орган приема на основание член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93 ново решение за отхвърляне на заявлението за предоставяне на разрешение с обратна сила, считано от 1 януари 2013 г. Това решение се основава на мотиви, различни от изложените в предходните решения. От преписката, с която разполага Съдът, е видно, че посоченото решение е прието, след като на страните в главното производство е било съобщено становището на запитващата юрисдикция, с което се приемат за незаконосъобразни (*rechtswidrig*) решенията на митническия орган от 13 май

2015 г. и от 6 април 2016 г., с мотива че този орган не е упражнил предоставеното му с член 294 от посочения регламент право на преценка. Така решението на митническия орган от 21 март 2019 г. представлявало коригиран административен акт (*korrigierter Verwaltungsakt*).

- 19 Запитващата юрисдикция уточнява, че съгласно националното процесуално право подадената от BWF на 3 май 2016 г. жалба трябва да се счита, че има за предмет решението от 21 март 2019 г. за отхвърляне на заявлението за предоставяне на разрешение с обратна сила. Тя счита, че разрешаването на спора, с който е сезирана, зависи от това дали член 211 от МКС е приложим към този спор, дори ако заявлението за предоставяне на разрешение с обратна сила да е подадено на 9 януари 2015 г. — датата, на която по силата на член 288, параграф 2 от МКС разпоредбите на посочения член все още не са били приложими.
- 20 Посочената юрисдикция приема, че член 211 от МКС е процесуална разпоредба „основно поради мястото, което заема в структурата на правната уредба, както и поради основното ѝ съдържание“. Тя обаче признава, че този член установява някои критерии за предоставяне на разрешения с обратна сила, които не са изрично посочени в член 291 и сл. от Регламент № 2454/93. При тези обстоятелства тя иска да се установи дали член 211 от МКС трябва да се счита за „изцяло процесуална разпоредба“, или за разпоредба, съдържаща както процесуални, така и материалноправни разпоредби, образувачи едно неразделно цяло, чиито отделни разпоредби не могат да се разглеждат поотделно от гледна точка на действието им във времето, по аналогия с решение от 12 ноември 1981 г., *Meridionale Industria Salumi* и др. (212/80—217/80, EU:C:1981:270).
- 21 В случай че Съдът приеме, че спорът в главното производство трябва да бъде решен на основание член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93, запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно вътрешните служебни инструкции на германската митническа администрация, с които тя не се счита за обвързана, на основание член 294, параграф 3 от този регламент подновяването на разрешението не може да има обратно действие, с повече от една година считано от дата, предхождаща датата на подаване на заявлението. Според тази юрисдикция германската митническа администрация ограничава още повече материалния обхват на член 294, параграф 2 от посочения регламент, тъй като обвързва подновяването с обратна сила на посоченото в този член разрешение с условията, предвидени в параграф 3 от същия член, а именно доказването на икономическа нужда и липсата на опит за измама или на явно нехайство на заявителя.
- 22 При тези обстоятелства Thüringer Finanzgericht (Финансов съд Тюрингия, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
  - „1) Трябва ли член 211, параграф 2 от [МКС] да се тълкува в смисъл, че се прилага само към заявления за предоставяне на разрешения с обратна сила, обхващащи периода от 1 май 2016 г. нататък?
  - 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: приложим ли е член 211 от МКС към заявления за предоставяне на разрешения с обратна сила, обхващащи периода преди 1 май 2016 г., само в случаите, когато това заявление е подадено преди влизането на новия закон в сила, но митническите органи са се произнесли за пръв път с отказ по такова заявление след 1 май 2016 г.?

- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос: приложим ли е член 211 от МКС към заявления за предоставяне на разрешения с обратна сила, обхващащи периода преди 1 май 2016 г., и в случаите, когато митническите органи са се произнесли с отказ по такова заявление още преди 1 май 2016 г., както и след това (с други мотиви)?
- 4) При утвърдителен отговор на първия и втория въпрос и при отрицателен отговор на третия въпрос: трябва ли член 294, параграф 2 [от Регламент № 2454/93] да се тълкува в смисъл, че:
- а) разрешение с обратно действие, обхващащо периода след датата на изтичане на срока на предходното разрешение, може да бъде издадено, както е предвидено в параграф 3 от същия член, с максимална продължителност на обратното действие от една година от датата на подаване на заявлението; и
  - б) трябва ли предвиденото в параграф 3 доказателство за наличието на икономическа нужда, както и за липсата на опит за измама или на явно нехайство, да бъде налице и при издаването на последващо разрешение по параграф 2?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 23 С молба, подадена в секретариата на Съда на 18 юни 2021 г., BWF подава искане за възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 83 от Процедурния правилник на Съда. То твърди, че доколкото в представеното на 3 юни 2021 г. заключение генералният адвокат не е разгледал четвъртия преюдициален въпрос, налице е „извънредно положение“, което може да бъде коригирано само с прилагане на посочената разпоредба.
- 24 Следва да се припомни, че по силата на член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от заключението, нито от мотивите, въз основа на които генералният адвокат стига до него (решение от 3 декември 2015 г., Vanif Plus Bank, C-312/14, EU:C:2015:794, т. 33).
- 25 Освен това нито Статутът на Съда на Европейския съюз, нито Процедурният правилник не предвиждат възможност страните да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (решение от 16 декември 2010 г., Stichting Natuur en Milieu и др., C-266/09, EU:C:2010:779, т. 28 и цитираната съдебна практика). Също така тези текстове не изключват възможността Съдът да реши делото да бъде решено с представяне на заключение, което не се отнася до всички правни аспекти, разгледани в рамките на поставените въпроси.
- 26 Следователно несъгласието на заинтересовано лице със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси (вж. в този смисъл решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 26).

- 27 Това не променя обстоятелството, че съгласно член 83 от своя процедурен правилник във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, Съдът може да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е достатъчно изяснено (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2016 г., *Pesce* и др., C-78/16 и C-79/16, EU:C:2016:428, т. 27).
- 28 В случая Съдът счита, че разполага с всички необходими данни, за да отговори на поставените от запитващата юрисдикция въпроси.
- 29 Ето защо след изслушване на генералния адвокат искането на BWF за възобновяване на устната фаза на производството следва да бъде отхвърлено.

По преюдициалните въпроси

По първите три въпроса

- 30 С първите три въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 211, параграф 2 от МКС трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към заявление за подновяване на разрешение с обратна сила, подадено преди 1 май 2016 г. — датата, от която съгласно член 288, параграф 2 от МКС този член е започнал да се прилага, в случай че решението по това заявление е било прието след посочената дата.
- 31 Следва да се припомни, че що се отнася до действието във времето на нови норми, Съдът прави разграничение според това дали те са „процесуалноправни норми“, или „материалноправни норми“. По принцип първите се считат за приложими към всички съдебни спорове, висящи към момента на тяхното влизане в сила, за разлика от вторите, които обикновено се тълкуват като приложими към бъдещите последици на положения, възникнали при действието на стария закон, както и към новите правни положения, но не и към положения, възникнали преди влизането в сила на тези норми, освен ако от текста, целта или структурата на посочените норми ясно следва, че трябва да им бъде придадено именно такова действие (вж. в този смисъл решения от 23 февруари 2006 г., *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, т. 31, от 9 март 2006 г., *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, EU:C:2006:162, т. 21 и от 3 юни 2021 г., *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, т. 29).
- 32 Член 211, параграф 2, букви а)—з) от МКС изброява изчерпателно условията за издаване на разрешение с обратна сила, което се изисква съгласно параграф 1 от този член, за да може да се използва по-специално режимът специфична употреба. Този режим, предвиден в член 254 от МКС, позволява допускането за свободно обращение на стоки, освободени от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба.
- 33 Както отбелязва генералният адвокат в точки 34—37 от заключението си, предвидените в член 211, параграф 2 условия за получаването на такова разрешение представляват изцяло или предимно материалноправни условия за издаването на разрешение с обратна сила. Всъщност те са определящи за съществуването по отношение на заявителя на митническото задължение, свързано с разглежданите стоки.

- 34 Следователно, както следва от съдебната практика цитирана, в точка 31 от настоящото решение, член 211, параграф 2 от МКС като нова материалноправна норма не може да се приложи към правните положения, възникнали и установени при действащата преди това правна уреда, освен ако от текста, целта или структурата ѝ ясно следва, че той трябва да се прилага незабавно към подобни положения.
- 35 Член 211, параграф 2 от МКС обаче е придружен от особена разпоредба, която определя изрично условията за прилагането му във времето, а именно член 288, параграф 2 от този кодекс. Съгласно тази разпоредба членове, различни от посочените в параграф 1 от този член, сред които са членове 211 и 254, се прилагат едва от 1 май 2016 г., макар и съгласно член 287 от МКС същият да влиза в сила на 30 октомври 2013 г. (вж. в този смисъл решение от 3 юни 2021 г., *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, т. 5 и 29 и цитираната съдебна практика).
- 36 От това следва, че член 211 от МКС не се прилага към факти, довели до възникване на митническо задължение, което е настъпило преди 1 май 2016 г.
- 37 В случая от акта за преюдициално запитване е видно, че между 31 декември 2012 г. — датата, на която изтича срокът на първоначалното разрешение, и 9 януари 2015 г. — датата, на която поражда действие разрешението с обратна сила, издадено от митническия орган на 14 януари 2015 г., жалбоподателят в главното производство е продължил да внася същия вид стоки като обхванатите от първоначалното разрешение, без да е подал заявление за подновяване на това разрешение. Следователно той е трябвало да заплати за това мита. Така фактите, с които е свързано разглежданото митническо задължение, чието освобождаване е поискано от жалбоподателя в главното производство, са настъпили преди 1 май 2016 г. — датата, от която член 211 от МКС е започнал да се прилага.
- 38 При тези обстоятелства положение като разглежданото в главното производство трябва да се счита за установено при действащата дотогава правна уредба (вж. в този смисъл решение от 23 февруари 2006 г., *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, т. 31 и 34 и цитираната съдебна практика), а именно член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93.
- 39 Обстоятелството, че разглежданото по главното производство административно производство е приключило, както уточнява запитващата юрисдикция, с решението от 21 март 2019 г., с което се отхвърля заявлението за подновяване на разрешението с обратна сила, считано от 1 януари 2013 г., а именно решение, прието на дата, от която член 211 от МКС вече се е прилагал, е без значение за правното положение, възникнало и установено при действието на Регламент № 2454/93.
- 40 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първите три въпроса следва да се отговори, че член 211, параграф 2 от МКС трябва да се тълкува в смисъл, че той не се прилага към заявление за подновяване на разрешение с обратна сила, подадено преди 1 май 2016 г. — датата, от която съгласно член 288, параграф 2 от МКС този член е започнал да се прилага, дори ако решението по това заявление е било прието след посочената дата.

По четвъртия въпрос

- 41 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че издаването от митническите органи на ново разрешение с обратна сила за операции и стоки от същия вид като тези, които са били предмет на първоначалното разрешение, също така зависи от изпълнението на условията, предвидени в параграф 3 от този член.
- 42 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 294, параграф 1 от Регламент № 2454/93, „без да се накърняват параграфи 2 и 3“, разрешенията с обратна сила, които митническите органи могат да издават, пораждаат действие на датата на подаване на съответната молба. От самия текст на тази разпоредба е видно, че с нея се предвиждат две отделни хипотези, при които може да се дерогира от предвиденото в нея правило за обратно действие.
- 43 Всъщност параграф 2 от този член се отнася само до подновяването на разрешенията за операции и стоки от същия вид като тези, които са предмет на първоначалното разрешение, и се предвижда, че в този случай „разрешение може да се даде впоследствие от датата на изтичане на [...] оригиналното разрешение“. Параграф 3 от посочения член не се отнася до никакво по-специално разрешение и предвижда, че митническите органи могат „при изключителни обстоятелства“ да разширят обратното действие на дадено разрешение за „не повече [от] една година преди датата на подаване на молбата“. Той поставя това разширяване в зависимост от различни условия, сред които е възможността да се докаже, че съществува икономическа нужда и че молбата не е свързана с опит за измама или явно нехайство.
- 44 От това следва, че ако условията за издаване на разрешение с обратна сила, установени в член 294, параграф 3 от Регламент № 2454/93, се прилагат за издаването на ново разрешение с обратна сила по силата на параграф 2 от този член, би било накърнено полезното действие на последно посочената разпоредба. Всъщност, макар че в нея изрично се предвижда, че обратното действие на подновяването на дадено разрешение „може да се даде впоследствие от датата на изтичане на оригиналното разрешение“, параграф 3 от посочения член налага това действие да се ограничи до срок „не повече [от] една година преди датата на подаване на молбата“.
- 45 С оглед на гореизложените съображения на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 294, параграф 2 от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че издаването от митническите органи на ново разрешение с обратна сила за операции и стоки от същия вид като тези, които са били предмет на първоначалното разрешение, не зависи от изпълнението на условията, предвидени в параграф 3 от този член.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Член 211, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че той не се прилага към заявление за подновяване на разрешение с обратна сила, подадено преди 1 май 2016 г. — датата, от която съгласно член 288, параграф 2 от посочения регламент този член е започнал да се прилага, дори ако решението по това заявление е било прието след посочената дата.
- 2) Член 294, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1602/2000 на Комисията от 24 юли 2000 г., трябва да се тълкува в смисъл, че издаването от митническите органи на ново разрешение с обратна сила за операции и стоки от същия вид като тези, които са били предмет на първоначалното разрешение, не зависи от изпълнението на условията, предвидени в параграф 3 от този член.

Подписи